Vi måste ompröva Europas roll i en ny värld – Metsolas ord till EU-ledarna

Europaparlamentets talman Roberta Metsola gjorde följande uttalande vid Europeiska rådets informella möte i Versailles i Frankrike.

Ärade presidenter,
ärade premiärministrar,
kära vänner,

Mariupol är en stad som jag aldrig har besökt, men det är namnet på en stad som jag aldrig kommer att glömma. Bombningen av ett BB och barnsjukhus kommer att gå till historien som en skändlighet. Ett inhumant dåd som sammanfattar vad det är för typ av hot vi står inför.

Putins invasion av Ukraina har krossat den fred vi känt så länge i Europa. Den har förändrat allt, förmodligen för evigt. Och vår respons måste stå i proportion till det allvarliga, reella och växande hotet mot vår kollektiva säkerhet.

Vi måste ompröva Europas roll i denna nya värld.

För det första måste vi akut öka investeringarna i försvaret och i innovativ teknik och fortsätta bygga upp en verklig säkerhets- och försvarsunion. En union som förmår vara proaktiv, flexibel, smidig och motståndskraftig. En union som har kapaciteten att stå emot nya hot. Det innebär mindre snack och mer pengar. Det innebär en reform av det permanenta strukturerade samarbetet.

Det innebär ökade nationella budgetar och det innebär intelligent användning av vår gemensamma EU-budget, så att våra kapacitetsbehov kan täckas med kollektiv finansiering när så krävs.

Unionens budget är vårt nyckelinstrument för att stärka solidariteten och sammanhållningen.

Vi måste gå bortom Europeiska försvarsfonden och se till att EU-budgeten tjänar vår säkerhets- och försvarspolitik närhelst den tillför ett mervärde. Vi måste använda budgeten till att genomföra den strategiska kompassen och göra verklighet av försvarsunionen.

Försvarsbyrån och andra unionsbyråer som verkar på området bör föras samman under EU:s övergripande budget. När vi tittar på olika sätt att bryta fler tabun och bygga ett starkare europeiskt försvar bör vi undersöka det alternativet igen.

För det andra måste vi fördubbla ansträngningarna för att minska vårt energiberoende av Kreml.

Vårt omedelbara mål måste vara energitrygghet. Tryggheten kommer från mångfald – en mångfald av energikällor, leverantörer och försörjningsvägar.

I detta krisläge behöver vi erinra oss att energi är – och alltid har varit – politik. Ryssland har förstått det i många år.

Nu är det dags för unionen att skicka ett tydligt budskap genom att

– begränsa importen av ryska exportvaror, inklusive gas, olja och kol,
– se över all certifiering som beviljats ryska energibolag,
– titta på olika gaslagringsalternativ, gemensam gasupphandling och gemensamma finansieringsordningar,
– öka andelen koldioxidsnål och förnybar energi i vår energimix genom snabbare genomförande av 55 %-paketet.

Vårt mål måste vara att gå mot en framtid utan gas från Ryssland. Ambitiöst men nödvändigt.

Europaparlamentet har varit en stark förespråkare av mål för förnybar energi, av att öka sammanlänkningarna mellan medlemsstaterna, stärka vår lagringskapacitet och minska beroendet av enskilda leverantörer. Sådana åtgärder kan hjälpa EU att både byta ut rysk gas och snabbt öka andelen egna energikällor fram till 2030. Det är uppenbart att vi måste röra oss bort från fossila bränslen mot mer hållbara och renare energikällor, förnybara källor, vätgas, men också säker och modern kärnenergi för att nå våra ambitiösa klimatmål.

Huvudpoängen är den här: Vi ska inte tvingas finansiera bomberna som faller över Ukraina.

Vi behöver titta på de stigande energipriserna och se vilka åtgärder vi kan sätta in för att lindra detta.

Vi måste också kunna förklara de här åtgärderna för medborgarna. Inte minst här kan ni räkna med att Europaparlamentet och våra ledamöter kommer att vara med och sprida Europas budskap.

För det tredje måste vi tala mer om livsmedelstrygghet. Det måste också vara en del av våra diskussioner om Europas strategiska oberoende. Våra försörjningskedjor måste bli tydligare och starkare.

För det fjärde – det vi har sett hittills i fråga om europeisk samordning, solidaritet och enighet saknar motstycke och måste vara modellen för oss när vi går vidare.

Medlemsstaterna har lett insatserna med att ta emot över 2 miljoner ukrainare i våra samhällen och våra familjer. Vi har kombinerat massiva sanktioner med praktisk solidaritet som visat ukrainarna vägen rakt in i våra europeiska hem och hjärtan. Europa när det är som allra bäst.

Våra handlingar matchar våra ambitioner. Vi har gett Ukraina bistånd, vapen och – med öppna europeiska framtidsutsikter via EU-ansökan – ett hopp om att cementera landets europeiska framtid. Vi måste även göra mer för att hjälpa grannländerna att klara sig, och det måste inkludera Moldavien och Georgien.

Vi kan inte lämna Ukraina ensamt. Och jag vet vilket personligt engagemang som finns runt det här bordet för att se till att så inte sker. Putin underskattade vår beslutsamhet nästan lika grovt som han underskattade ukrainarnas motstånd och motståndskraft.

Deras motståndskraft måste bli vår. Vi vet att Putin inte kommer att göra halt i Kiev, lika lite som han gjorde halt på Krim. Den taktik som han förfinade i Syrien har han nu släppt lös i Europa. Vi gör rätt när vi försöker göra det till hans mest kostsamma misstag någonsin.

Våra sanktioner måste fortsätta att bita hårt. Kremls oligarker måste nekas tillträde till de bekvämligheter som de har vant sig vid i Europa. Våra företag ska inte längre vända blicken mot Ryssland för tillväxt. Pressen från allmänheten har spelat en stor roll i detta, men vi måste vara redo ifall den skulle avta. Samtidigt måste vi se till att kryptovalutor eller nya fintechverktyg inte erbjuder en flyktväg.

Det måste göra ont för Putin och vi måste vara beredda på att det kommer att göra ont för oss också – men det är en kostnad vi måste ta i detta vägskäl i Europas historia, ett pris som jag tror vårt folk är villigt att betala.

När kostnaderna för Putins krig känns av i våra samhällen måste vi vara redo att säkra Europas ekonomiska fotfäste. Det innebär omstruktureringar och nyinvesteringar i forskning och råmaterial – och EU-förordningen om halvledare som kommissionen har föreslagit är oerhört viktig – men det måste också innebära hjälp till de företag som vi förväntar oss inte längre kommer att blicka mot Ryssland och fördubblade insatser i de gröna och digitala omställningarna. Vår gröna giv handlar lika mycket om klimat som om säkerhet. Vi måste även samarbeta globalt för att säkra en demokratisk allians och slå vakt om vårt digitala oberoende.

Låt mig säga ett par ord om det informationskrig vi står inför. Vi behöver inte bara stärka våra cyberförsvar utan även fortsätta mota tillbaka narrativet om att motståndet mot Putin på något vis skulle göra Europa anti-ryskt. Ryssar som reser sig mot Putin, trots hot om fängelse, är de som kan fälla avgörandet här. De står på rätt sida av historien. Vår sida.

Och till sist, vi måste vara tydliga: Det Putin och Lukasjenka håller på med i Ukraina är kriminellt. Det är en krigsförbrytelse. Det välter den demokratiska världsordningen över ända, och vi måste ställa de ansvariga till svars genom Internationella brottmålsdomstolen när den dagen kommer. Det skulle vara den slutgiltiga segern för Ukrainas folk, för rättsstaten och för vår regelbaserade livsstil.

Tack.